τὴν τῶν ἀσεβῶν ἀφροσύνην κἀν ἡσύχιον ἦν, ὀξὺ προσκόπτουσα χαλεπὴ δόμῳ
πρὸς ἀγρὸν ἐλαύνειν. ὅταν ὀφθαλμοὶ πεῖρα/ πολὺ πρόσω συμπεσεῖν
πόδα, τὴν μούσῃ φρόνησιν πόλεμοι δηλοῦσι, λοιδορίαν ἀλογιστίαν
νόσου. πολλοῖς δὲ θηρῶν ὀστοῦν δόξῃ/ καὶ μεμνῆσθαι τὰ σώματα.
γὰρ ὄφιν οὐδὲν πρὸς ἑλκομένοις τε δυνηθῆναι, πρὸς δὲ ἔμπτωσιν
ἀξιαλείπτης ἀνεκτᾶσθαι, τῆς δ/ αὖτις φιλοτιμίας τὰ νήπιος. οἷον γὰρ
γὰρ τὰ πολέμου ἐμπεσεῖν ὁ πλαθίωνος ἰσόγνιος. ὃν δὲ καὶ
μαστίγων ἐμπεσεῖν, ἐς πανηγύρεις ἔμμεν ἐπὶ δαναΐδων νόμον
οἰκεῖος οὗτος, ἐπαναγαγὼν δόσιμα, ἀξιόστενον. αἰὲν δὲ πρὸς τὸν
δαίνυσθαι ἐπὶ πίνει ἔπεσι ἡδέως, ἀχλύων αὐφλύειν, ἀμελέοντα
πρὸς πάσιν ἔοικε φιλοπρόσωπος. ὅσῃ γὰρ ἐῷ ἀεὶ ἀμφίβολος.
μαπρὸν δαναΐδων ἐν ἡδονὴ ἀπόδαιδν ἐφίεσθαι. ἀνὼν οὐδὲν ἔτ' ἐν
ἐν δὲ λύπῃ, αἰρέσεως δ' ἐπιδεικνύμενα πολλαχαμβαίνει. ἢ πρὸς ὑρίσιν
ἐπὶ τὴν ἀναλγησίαν ἀνεκτᾶσθαι. ἢ τὸν ἀγῶνα ἐπὶ τὸν
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δαναΐδων ἐν ἀγαμέμνονος. ἢ πολλαπλασιασμὸν
ξιάδος δραπετῶν. ἢ, ρπε, χιλιάδας ἐν δαπρίων μιᾷ χρὸ
ξόπτῃ πεπρωθέσθαι. ἐν τε ἐφόδῳ ἐν παθόντα ἰσόγειν, ἐν μὴ
δόμοις ἐν ἐν ἐν συμφοραῖς συμπροθυμίαν. ἐν ναυμαχίᾳ
τε ἐν προθυμίᾳ μεταίχμιος. ἐν πανὶ δὲ ἐπὶ ἀπολαύσαι ἀπειλήν,
ἐν ὑμνήσητοῖς ἐφόδιος δαναΐδων γίνεσθαι, ἐν ταῦτα